

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 236

fyrtonde årgången

2 augusti 1997

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Rådet	
97/C 236/01	Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten (Amsterdam den 17 juni 1997)	1
97/C 236/02	Europeiska rådets resolution om tillväxt och sysselsättning (Amsterdam den 16 juni 1997)	3
97/C 236/03	Europeiska rådets resolution om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (Amsterdam den 16 juni 1997)	5
97/C 236/04	Resolution av rådet av den 7 juli 1997 om den rättsliga ramen för införandet av euron	7

I

(Meddelanden)

RÅDET

EUROPEISKA RÅDETS RESOLUTION

om stabilitets- och tillväxtpakten

Amsterdam den 17 juni 1997

(97/C 236/01)

- I. Vid mötet i Madrid i december 1995 bekräftade Europeiska rådet den avgörande betydelsen av att säkerställa budgetdisciplin under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU). Sex månader senare gav Europeiska rådet i Florens åter uttryck för denna åsikt och i Dublin i december 1996 nåddes enighet om huvuddragen i stabilitets- och tillväxtpakten. Under den tredje etappen av EMU skall medlemsstaterna undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser; detta är en otvetydig skyldighet enligt fördraget ⁽¹⁾. Europeiska rådet betonar betydelsen av att säkra sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och en stark varaktig tillväxt som främjar skapandet av sysselsättning. Det är även nödvändigt att säkerställa att den nationella budgetpolitiken stöder en stabilitetsinriktad monetär politik. Genom att hålla fast vid målet med sunda offentliga finanser som är nära balans eller i överskott, kommer alla medlemsstater att få möjlighet att hantera normala konjunktursvängningar samtidigt som underskottet i den offentliga sektorns finanser hålls inom referensvärdet 3% av BNP.
- II. Vid mötet i Dublin i december 1996 begärde Europeiska rådet förberedandet av en stabilitets- och tillväxtpakt i enlighet med fördragets principer och förfaranden. Denna stabilitets- och tillväxtpakt ändrar inte på något sätt kraven för deltagande i den tredje etappen av EMU, vare sig i den första gruppen eller vid något senare tillfälle. Medlemsstaterna förblir ansvariga för sin nationella budgetpolitik om inte annat följer av bestämmelserna i fördraget; de kommer att vidta de åtgärder som krävs för att ta sitt ansvar enligt dessa bestämmelser.
- III. Stabilitets- och tillväxtpakten som föreskriver både förebyggande och avskräckande åtgärder består av denna resolution och två rådsförordningar, varav den ena avser förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och den andra avser påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott.
- IV. Europeiska rådet uppmanar högtidligen alla parter, nämligen medlemsstaterna, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, att strikt och punktligt tillämpa fördraget samt stabilitets- och tillväxtpakten. Denna resolution ger fast politisk vägledning åt de parter som kommer att genomföra stabilitets- och tillväxtpakten. Därför har Europeiska rådet enats om följande riktlinjer:

MEDLEMSSTATERNA

1. åtar sig att respektera det medelfristiga budgetmålet med offentliga finanser som är nära balans eller i överskott som anges i deras stabilitets- eller konvergensprogram och att vidta de korrigerande åtgärder som avser de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga för att

⁽¹⁾ Enligt artikel 5 i protokoll nr 11 skall denna skyldighet inte tillämpas på Förenade kungariket annat än om landet går över till den tredje etappen; skyldigheten enligt artikel 109e.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om att sträva efter att undvika alltför stora underskott skall fortsätta att tillämpas på Förenade kungariket.

- uppnå målen i deras stabilitets- eller konvergensprogram så snart de får information som pekar på betydande faktiska eller förväntade avvikelser från dessa mål,
2. uppmanas att på eget initiativ offentliggöra de rekommendationer som rådet lämnar dem enligt artikel 103.4,
  3. åtar sig att vidta de korrigerande åtgärder som avser de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga för att uppnå målen i deras stabilitets- eller konvergensprogram så snart de får en tidig varning genom en rekommendation från rådet enligt artikel 103.4,
  4. kommer att utan dröjsmål påbörja de korrigerande anpassningar av de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga när de får information som pekar på att det finns risk för alltför stora underskott,
  5. kommer att korrigera alltför stora underskott så snart som möjligt efter att de har uppkommit; en sådan korrigering bör slutföras senast under det år som följer på det år då det alltför stora underskottet fastställs, om inte särskilda omständigheter föreligger,
  6. uppmanas att på eget initiativ offentliggöra rekommendationer som har givits i enlighet med artikel 104c.7,
  7. åtar sig att inte återropa artikel 2.3 i rådets förordning om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott om de inte befinner sig i en allvarlig lågkonjunktur; för att bedöma om konjunkturedgången är allvarlig kommer medlemsstaterna som regel att ha ett årligt fall i real BNP om minst 0,75% som referensvärde.

KOMMISSIONEN

1. kommer att utöva sin initiativrätt enligt fördraget på ett sätt som underlättar att stabilitets- och tillväxtpakten fungerar strikt, punktligt och effektivt,
2. kommer att utan dröjsmål lägga fram de rapporter, yttranden och rekommendationer som gör det möjligt för rådet att fatta beslut enligt artiklarna 103 och 104c; detta kommer att underlätta att systemet med en tidig varning fungerar effektivt och att förfarandet vid alltför stora underskott inleds snabbt och tillämpas strikt,
3. åtar sig att utarbeta en rapport enligt artikel 104c.3 så snart det föreligger risk för ett alltför stort underskott eller så snart som det förväntade

eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser överstiger referensvärdet 3% av BNP och därigenom utlöser det förfarande som föreskrivs i artikel 104c.3,

4. åtar sig, i de fall kommissionen anser att ett underskott som överstiger 3% av BNP inte är alltför stort och detta yttrande skiljer sig från Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande att skriftligen förelägga rådet skälen till denna ståndpunkt,
5. åtar sig att på anmodan av rådet enligt artikel 109d som regel lägga fram en rekommendation till ett rådsbeslut om huruvida ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 104c.6.

RÅDET

1. förpliktigas att bestämt och punktligt genomföra de delar av stabilitets- och tillväxtpakten som omfattas av dess behörighet; det skall så snart det är möjligt fatta nödvändiga beslut enligt artiklarna 103 och 104c,
2. uppmanas att betrakta tidsfristerna för tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott som en övre gräns; i synnerhet skall rådet i enlighet med artikel 104c.7 ge rekommendationer om att de alltför stora underskotten skall korrigeras så snart som möjligt efter det att de har uppkommit och inte senare än under det år som följer på det då de fastställdes, om inte särskilda omständigheter föreligger,
3. uppmanas att alltid ålägga sanktioner om en deltagande medlemsstat underlåter att vidta de åtgärder som rådet rekommenderar och som krävs för att få situationen med alltför stora underskott att upphöra,
4. uppmanas att alltid kräva en räntelös deposition varje gång rådet beslutar att ålägga en deltagande medlemsstat sanktioner i enlighet med artikel 104c.11,
5. uppmanas att alltid omvandla en deposition till böter två år efter beslutet om att ålägga sanktioner i enlighet med artikel 104c.11, såvida inte det alltför stora underskottet enligt rådets uppfattning har korrigerats,
6. uppmanas att alltid skriftligen ange de skäl som ligger till grund för ett beslut att inte agera, om rådet vid någon tidpunkt i förfarandet vid alltför stora underskott eller förfarandet för övervakningen av de offentliga finanserna inte har agerat till följd av en rekommendation från kommissionen, och i sådana fall offentliggöra hur varje medlemsstat har röstat.

EUROPEISKA RÅDETS RESOLUTION

om tillväxt och sysselsättning

Amsterdam den 16 juni 1997

(97/C 236/02)

EUROPEISKA RÅDET

SOM ERINRAR OM slutsatserna från Europeiska rådet i Essen, kommissionens initiativ "Insatser för sysselsättningen en — förtroendepakt" samt Dublinförklaringen om sysselsättningen,

HAR ANTAGIT FÖLJANDE RIKTLINJER:

INLEDNING

1. Det är av yttersta vikt med en ny impuls så att sysselsättningen orubbat står kvar överst på Europeiska unionens politiska dagordning. Den ekonomiska och monetära unionen samt stabilitets- och tillväxtpakten kommer att stärka den inre marknaden och främja en icke-inflatorisk, makroekonomisk miljö med låga räntor och därigenom öka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och fler arbetstillfällen. Dessutom kommer vi att behöva stärka sambanden mellan en framgångsrik och hållbar ekonomisk och monetär union, en väl fungerande inre marknad och sysselsättningen. I detta syfte bör det vara ett prioriterat mål att bygga upp en kunnig, välutbildad och anpassningsbar arbetsstyrka och att göra arbetsmarknaden mottaglig för ekonomiska förändringar. Strukturella reformer måste vara övergripande med avseende på omfattningen i motsats till begränsade eller tillfälliga åtgärder, så att de på ett sammanhängande sätt behandlar den komplicerade frågan om incitament till att skapa och till att ta arbete.

Den ekonomiska politiken och socialpolitiken förstärker varandra ömsesidigt. De sociala skyddssystemen bör moderniseras för att förstärka dess funktion så att de kan bidra till konkurrenskraft, sysselsättning och tillväxt samt till att lägga en varaktig grund för social sammanhållning.

Detta tillvägagångssätt, parat med en politik som bygger på stabilitet, tillhandahåller grundvalen för en ekonomi som vilar på principerna om integration, solidaritet, rättvisa och en hållbar miljö och som kan gynna alla medborgare. Ekonomisk effektivitet och social integration är aspekter som kompletterar varandra i det mera sammanhållna europeiska samhälle som vi alla strävar efter.

Med hänsyn tagen till detta principuttalande uppmanar Europeiska rådet alla sociala och ekonomiska

aktörer, inbegripet de nationella, regionala och lokala myndigheterna samt arbetsmarknadens parter att helt och hållet ta sitt ansvar inom sina respektiva verksamhetsområden.

UTVECKLING AV DEN EKONOMISKA PELAREN

2. I Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt i artiklarna 102a och 103, föreskrivs en nära samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik enligt artikel 3a i fördraget. Ansvaret för kampen mot arbetslösheten vilar i första hand på medlemsstaterna, men vi bör uppmärksamma behovet både av att höja effektiviteten och att vidga innehållet i denna samordning, med särskild inriktning på sysselsättningspolitiken. Detta måste ske i flera steg.
3. De allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken skall stärkas och utvecklas till ett effektivt instrument för att säkerställa bibehållen konvergens i medlemsstaternas ekonomiska prestationer. Inom ramen för en sund och hållbar makroekonomisk politik och på grundval av en utvärdering av den ekonomiska situationen i Europeiska unionen och i varje medlemsstat skall mer uppmärksamhet ägnas åt att förbättra den europeiska konkurrenskraften som en förutsättning för tillväxt och sysselsättning och för att, bland andra mål, ge fler arbetstillfällen inom räckhåll för Europas medborgare. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt effektiviteten på arbets- och varumarknaden, teknisk innovation samt små- och medelstora företags möjlighet att skapa arbetstillfällen. Total uppmärksamhet bör också ägnas system för praktisk och teoretisk utbildning, inklusive livslångt lärande, skatte- och bidragssystem som stimulerar till arbete samt en sänkning av lönebikostnaderna, så att möjligheterna att få anställning ökar.
4. Beskattning och sociala skyddssystem bör i högre grad underlätta anställningsmöjligheter och därigenom åstadkomma en bättre fungerande arbetsmarknad. Europeiska rådet understryker hur viktigt det är för medlemsstaterna att skapa en skattemiljö som stimulerar företagsamhet och skapar arbetstillfällen. Denna och annan sysselsättningspolitik kommer att bli en väsentlig del av de allmänna riktlinjerna, med beaktande av nationell sysselsättningspo-

- litik samt den goda praxis som följer av denna politik.
5. Rådet uppmanas därför att beakta de fleråriga sysselsättningsprogrammen, så som det var tänkt i Essenfördraget, när de allmänna riktlinjerna förstärks, så att deras inriktning på sysselsättningen förstärks. Rådet kan lämna nödvändiga rekommendationer till medlemsstaterna, i enlighet med artikel 103.4 i fördraget.
6. Denna förstärkta samordning av den ekonomiska politiken kommer att komplettera fördraget som det är tänkt enligt den nya avdelningen om sysselsättningen i fördraget, vilken föreskriver att en sysselsättningskommitté skall inrättas, som anmodas samarbeta nära med Ekonomisk-politiska kommittén. Rådet bör bemöda sig om att ge dessa bestämmelser omedelbar verkan. I bägge fördragen kommer Europeiska rådet att spela en samordnande och vägledande roll, i enlighet med fördraget.
7. Europeiska unionen bör komplettera nationella åtgärder genom att systematiskt granska all relevant befintlig gemenskapspolitik, inklusive transeuropeiska nät samt forsknings- och utvecklingsprogram, för att säkerställa att de är inriktade på sysselsättningskapande och ekonomisk tillväxt, samtidigt som budgetplanen och det interinstitutionella avtalet följs.
8. Europeiska rådet har enats om en konkret insats för att göra största möjliga framsteg mot fullbordandet av den inre marknaden: att göra reglerna mera effektiva, att ta itu med att lösa den kvarstående snedvridningen av marknaden, att undvika skadlig skattekonkurrens, att avlägsna hindren för marknadens integration inom olika sektorer samt att åstadkomma en inre marknad som är till gagn för alla medborgare.
9. Eftersom Europeiska investeringsbanken enligt artikel 198e i fördraget har till uppgift att genom att anlita kapitalmarknaderna och utnyttja egna medel bidra till en balanserad och störningsfri utveckling av den gemensamma marknaden i gemenskapens intresse, erkänner vi den viktiga roll som Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden har när det gäller att skapa sysselsättning genom investeringstillfällen i Europa. Vi uppmanar enträget Europeiska investeringsbanken att öka sina insatser i detta avseende genom att främja investeringsprojekt som överensstämmer med sunda bankprinciper och sund praxis, och särskilt
- att undersöka inrättande av en ordning för att finansiera högteknologiska projekt för små- och medelstora företag i samarbete med Europeiska investeringsfonden, möjligen genom att använda riskkapital under medverkan från den privata banksektorn,
  - att undersöka omfattningen av insatserna på områdena för utbildning, hälsa, stadsmiljö och miljöskydd,
  - att öka sina insatser när det gäller stora infrastrukturnät genom att undersöka möjligheterna att bevilja mycket långfristiga lån, särskilt för de stora prioriterade projekt som antogs i Essen.
10. Kommissionen uppmanas lämna lämpliga förslag för att säkerställa att, när EKSG-fördraget löper ut år 2002, inkomsterna från utestående reserver används för en forskningsfond för sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.
11. Denna övergripande strategi kommer att ge oss största möjliga utbyte av våra insatser att främja sysselsättning och social integration och att bekämpa arbetslösheten. På detta sätt kommer främjande av sysselsättning samt skydd och säkerhet för arbetstagarerna att kombineras med behovet av att få arbetsmarknaden att fungera bättre. Detta bidrar också till en väl fungerande ekonomisk och monetär union.

FÖRNYAT ÅTAGANDE

12. Europeiska rådet uppmanar alla parter, nämligen medlemsstaterna, rådet och kommissionen att genomföra dessa bestämmelser med kraft och engagemang.

De möjligheter som erbjuds arbetsmarknadens parter i det sociala kapitlet, som har införlivats i det nya fördraget, bör syfta till att stötta rådets arbete med sysselsättningen. Europeiska rådet rekommenderar en social dialog och användning helt och hållet av nu gällande gemenskapslagstiftning med avseende på samråd med arbetsmarknadens parter, inklusive när så är tillämpligt, vid omstruktureringsprocesser, samt att hänsyn tas till nationell praxis.

13. Sammantaget kommer denna politik att låta medlemsstaterna bygga vidare på styrkan i det europeiska bygget för att effektivt samordna sin ekonomiska politik inom rådet, så att fler arbetstillfällen skapas och så att väg banas för en framgångsrik och hållbar tredje etapp av den ekonomiska och monetära unionen i enlighet med fördraget. Europeiska rådet uppmanar arbetsmarknadens parter att helt och hållet ta sitt ansvar inom sina respektive verksamhetsområden.

EUROPEISKA RÅDETS RESOLUTION

om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen

Amsterdam den 16 juni 1997

(97/C 236/03)

På grundval av de överenskommelser som uppnåddes vid dess möten i Florens och Dublin har Europeiska rådet i dag enats om följande:

EN VÄXELKURSMEKANISM KOMMER ATT INFÖRAS NÄR TREDJE ETAPPEN AV DEN EKONOMISKA OCH MONETÄRA UNIONEN BÖRJAR DEN 1 JANUARI 1999.

När den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen börjar, kommer Europeiska monetära systemet att ersättas med växelkursmekanismen enligt denna resolution. De operativa förfarandena kommer att föreskrivas i ett avtal mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet.

Genom växelkursmekanismen kommer valutorna i medlemsstaterna utanför euroområdet att knytas till euron. Euron kommer att utgöra centrum för den nya mekanismen. Mekanismen kommer att fungera inom de nödvändiga ramarna för den stabilitetsinriktade politik enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som utgör kärnan i den ekonomiska och monetära unionen.

1. PRINCIPER OCH MÅL

1.1 Varaktig konvergens när det gäller ekonomiska fundamentala faktorer är en förutsättning för hållbar växelkursstabilitet. I tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen måste därför samtliga medlemsstater föra en disciplinerad och ansvarsfull penning- och valutapolitik som är inriktad på prisstabilitet. En sund finans- och strukturpolitik i samtliga medlemsstater är minst lika viktig för hållbar växelkursstabilitet.

1.2 Stabila ekonomiska förhållanden är nödvändiga för att den inre marknaden skall fungera väl och för att investeringar, tillväxt och sysselsättning skall öka och ligger därför i samtliga medlemsstaters intresse. Den inre marknaden får inte äventyras genom alltför stora avvikelser i växelkurserna från de reala jämviktsväxelkurserna eller genom alltför stora nominella växelkursfluktuationer mellan euron och de övriga EU-valutorna, vilket skulle störa handelsströmmarna mellan medlemsstaterna. Enligt artikel 109m i fördraget är dessutom varje medlemsstat skyldig att behandla sin valutapolitik som en fråga av gemensamt intresse. Rådets övervakning av medlemsstaternas makroekonomiska poli-

tik enligt artikel 103 i fördraget kommer bland annat att organiseras i syfte att undvika sådana avvikelser eller fluktuationer.

1.3 Växelkursmekanismen kommer att bidra till att säkerställa att medlemsstater utanför euroområdet som deltar i mekanismen inriktar sin politik på stabilitet, på att främja konvergens och därigenom underlätta för dem att införa euron. Mekanismen kommer att erbjuda en referens för dessa medlemsstater när det gäller att föra en sund ekonomisk politik i allmänhet och en sund penning- och valutapolitik i synnerhet. Samtidigt kommer mekanismen att bidra till att skydda dem och de medlemsstater som inför euron från obefogad press på valutamarknaderna. I sådana fall kan den bistå medlemsstater utanför euroområdet som deltar i mekanismen att, när deras valutor utsätts för press, förena lämpliga politiska åtgärder, bland annat ränteförändringar med samordnade interventioner.

1.4 Mekanismen kommer också att bidra till att säkerställa att medlemsstater som strävar efter att införa euron efter den 1 januari 1999 behandlas likvärdigt med de stater som inför euron från början, när det gäller att uppfylla konvergenskriterierna.

1.5 Växelkursmekanismen kommer att fungera utan att det påverkar Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas huvudmål att upprätthålla prisstabilitet. Det bör säkerställas att alla justeringar av centralkurserna görs vid en sådan tidpunkt att betydande avvikelser undviks.

1.6 Deltagande i växelkursmekanismen kommer att vara frivilligt för medlemsstater utanför euroområdet. Medlemsstater med undantag kan dock förväntas ansluta sig till mekanismen. En medlemsstat som inte deltar i växelkursmekanismen från början får delta vid en senare tidpunkt.

1.7 Växelkursmekanismen kommer att baseras på centralkurser gentemot euron. Det normala fluktuationsbandet kommer att vara relativt brett. Genomförande av en stabilitetsinriktad ekonomisk

och penning- och valutapolitik kommer att innebära att centralkurserna förblir i fokus för de medlemsstater utanför euro-området som deltar i mekanismen.

- 1.8 Dessutom medges tillräcklig flexibilitet, särskilt för att ge utrymme för varierande grad, takt och strategi för ekonomisk konvergens i medlemsstater utanför euro-området, vilka ansluter sig till mekanismen. Samarbetet om växelkurspolitiken kan stärkas ytterligare, till exempel genom att en fastare koppling mellan euron och övriga valutor i växelkursmekanismen tillåts, när och i den utsträckning en sådan koppling är lämplig mot bakgrund av utvecklingen mot konvergens. En sådan fastare koppling, särskilt om den innebär smalare fluktuationsband, kommer inte att påverka tolkningen av det växelkurskriterium som anges i artikel 109j i fördraget.

2. HUVUDDRAG

- 2.1 En centralkurs gentemot euron kommer att fastställas för valutan i varje medlemsstat utanför euro-området, vilken deltar i växelkursmekanismen. Det kommer att finnas ett normalt fluktuationsband på plus eller minus 15% runt centralkurserna. I princip kommer interventioner vid bandgränserna att ske i automatisk och obegränsad utsträckning, med tillgång till ultrakorta krediter. ECB och de övriga deltagarnas centralbanker skall dock kunna avbryta interventionen om den strider mot deras huvudmål. När de fattar beslut bör de ta hänsyn till alla relevanta faktorer, särskilt behovet att upprätthålla prisstabilitet samt förtroendet för växelkursmekanismens funktion.
- 2.2 Som klargörs i det avtal som bestämmer de operativa förfaranden för växelkursmekanismen som ECB och de nationella centralbankerna förväntas ingå, kommer en flexibel användning av räntorna att vara ett viktigt inslag i mekanismen och det kommer att finnas möjlighet till samordnade interventioner innanför bandgränserna.
- 2.3 Beslut om centralkurser och det normala fluktuationsbandet skall fattas genom ömsesidig över-

enskommelse mellan ministrarna i medlemsstaterna i euro-området, ECB samt ministrarna och centralbankscheferna i de medlemsstater som inte ingår i euro-området, men som deltar i den nya mekanismen enligt ett gemensamt förfarande som inbegriper Europeiska kommissionen och efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén. Ministrarna och centralbankscheferna i de medlemsstater som inte deltar i växelkursmekanismen kommer att delta men kommer inte att ha rösträtt i förfarandet. Alla parter i den ömsesidiga överenskommelsen, inbegripet ECB, kommer att ha rätt att inleda ett konfidentiellt förfarande för att ompröva centralkurserna.

- 2.4 Från fall till fall kan formellt avtalade fluktuationsband som är smalare än det normala fluktuationsbandet och som i princip stöts av automatisk intervention och krediter fastställas på begäran av en berörd medlemsstat som inte ingår i euro-området. Ett sådant beslut att krympa bandets bredd fattas av ministrarna i medlemsstaterna i euro-området, ECB samt ministern och centralbankschefen i den berörda medlemsstat som inte ingår i euro-området, enligt ett gemensamt förfarande som inbegriper Europeiska kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén. Ministrarna och centralbankscheferna i de övriga medlemsstaterna kommer att delta i förfarandet men kommer inte att ha rösträtt.
- 2.5 Det normala eller det smalare bandet skall inte påverka tolkningen av artikel 109j.1 tredje strecksatsen i fördraget.
- 2.6 Detaljerna i mekanismen för ultrakorta krediter kommer att fastställas i avtalet mellan ECB och de nationella centralbankerna, i huvudsak på grundval av de nuvarande arrangemangen. Europeiska monetära institutet har utarbetat ett utkast till ett sådant avtal och därvid inarbetat de operativa förfaranden som krävs enligt denna resolution. EMI kommer att överlämna utkastet till ECB och till centralbankerna i de medlemsstater som inte ingår i euro-området då ECB upprättas.

RESOLUTION AV RÅDET

av den 7 juli 1997

om den rättsliga ramen för införandet av euron

(97/C 236/04)

RÅDET

utfärdar denna resolution med beaktande av följande:

Rådet antog den 17 juni 1997 rådets förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron (EGT nr L 162, 19.6.1997) på grundval av artikel 235 i fördraget och i rättssäkerhetens intresse för att reglera de brådskande aspekterna av den rättsliga ramen för införandet av euron.

Rådet godkände den 7 juli 1997 ett utkast till rådets förordning om införande av euron som återfinns i bilagan och som kommer att reglera de övriga relevanta aspekterna vilka är nödvändiga för införandet av euron. Denna förordning kommer att antas på grundval av artikel 109.4 i fördraget omedelbart efter det att medlemsstaternas beslut om antagande av euron har fattats så tidigt som möjligt under 1998 och kommer då att bli rättsligt bindande.

Ovan nämnda texter kommer tillsammans att bilda den rättsliga ramen för införandet av euron. Europeiska rådet i Amsterdam enades den 17 juni 1997 om att som ett led i strävan efter öppenhet offentliggöra denna fullständiga rättsliga ram.

RÅDET

— SAMTYCKER TILL ATT FÖR KÄNNEDOM OFFENTLIGGÖRA DENNA RESOLUTION MED BILAGA I *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING*.

BILAGA

Utkast till

RÅDETS FÖRORDNING NR 0000/97

av den ...

om införande av euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109l.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Denna förordning innehåller föreskrifter om den monetära lagstiftningen i de medlemsstater som har antagit euron. Föreskrifter om kontinuitet för avtal, ersättande av hänvisningar i rättsliga instrument till ecum med hänvisningar till euron och avrundning har redan fastställts genom rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införande av euron ⁽⁴⁾. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som framgår av denna förordning och förordning (EG) nr 1103/97 bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.
2. Europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 beslutade att beteckningen "ecu", som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara "euro". Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent.

Definitionen av namnet "cent" hindrar inte användning av varianter av denna beteckning som är i allmänt bruk i medlemsstaterna. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla gemenskapernas officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

3. Rådet skall när det handlar i enlighet med tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget vidta de åtgärder som behövs för att snabbt införa euron, utöver att fastställa omräkningskurserna.
4. När en medlemsstat enligt artikel 109k.2 i fördraget blir en deltagande medlemsstat skall rådet enligt artikel 109l.5 i fördraget vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa euron som gemensam valuta i den medlemsstaten.
5. Enligt första meningen i artikel 109l.4 i fördraget skall rådet när den tredje etappen börjar fastställa de omräkningskurser till vilka de deltagande medlemsstaternas valutor oåterkalleligen skall läsas och den oåterkalleligen lästa kurs till vilken euron skall ersätta dessa valutor.
6. Lagbestämmelser bör tolkas mot bakgrund av frånvaron av växelkursrisk både mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna och mellan dessa nationella valutaenheter.
7. Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt dessa ingås.
8. I syfte att förbereda en smidig övergång till euron behövs en övergångsperiod mellan den tidpunkt då de nationella valutorna ersätts med euron och den tidpunkt då sedlar och mynt i euro införs. Under denna period kommer de nationella valutaenheterna att definieras som olika underuppdelningar

⁽¹⁾ EGT nr C 369, 7.12.1996, s. 10.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 162, 19.6.1997, s. 1.

- av euron. Rättslig likvärdighet mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna kommer härigenom att etableras.
9. I enlighet med artikel 109g i fördraget och förordning (EG) nr 1103/97 kommer euron från och med den 1 januari 1999 att ersätta ecun som Europeiska gemenskapernas institutioners beräkningsenhet. Euron bör också bli beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB), liksom för de deltagande medlemsstaternas centralbanker. I enlighet med slutsatserna från Madrid kommer Europeiska centralbankssystemet (ECBS) att genomföra penningpolitiska åtgärder i enheten euro. Detta hindrar inte nationella centralbanker från att tillhandahålla konton i sin nationella valuta under övergångsperioden, i synnerhet för sin personal och för den offentliga förvaltningen.
  10. Varje deltagande medlemsstat får tillåta oinskränkt användning av enheten euro på sitt territorium under övergångsperioden.
  11. Under övergångsperioden kan avtal, nationella lagar och andra rättsliga instrument upprättas på ett giltigt sätt oavsett om detta sker i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Under denna period skall ingenting i denna förordning påverka giltigheten av någon hänvisning till en nationell valutaenhet i något rättsligt instrument.
  12. Om inte annat avtalas måste de ekonomiska aktörerna, med avseende på alla handlingar som utförs enligt ett rättsligt instrument, respektera den valutaenhet som instrumentet är uttryckt i.
  13. Enheten euro och de nationella valutaenheterna är enheter av samma valuta. Det bör säkerställas att betalningar inom en deltagande medlemsstat genom kreditering av ett konto kan göras antingen i enheten euro eller i respektive nationella valutaenhet. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör också tillämpas på sådana gränsöverskridande betalningar som uttrycks i enheten euro eller i den nationella valutaenhet som borgenärens konto är noterat i. Det är nödvändigt att säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt genom att meddela särskilda föreskrifter om kreditering av konton med betalningsinstrument som krediteras genom dessa system. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör inte få innebära att finansiella mellanhänder tvingas tillhandahålla andra betalningsmöjligheter eller produkter angivna i någon särskild enhet av euron. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto hindrar inte att finansiella mellanhänder samordnar införandet av betalningsmöjligheter i enheten euro som under övergångsperioden är beroende av en gemensam teknisk infrastruktur.
  14. I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Madrid skall de deltagande medlemsstaterna emittera ny omsättningsbar offentlig skuld i enheten euro från och med den 1 januari 1999. Det är önskvärt att de som emitterar skulder tillåts att ändra den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i till enheten euro. Föreskrifterna om dessa ändringar bör vara sådana att de också kan tillämpas inom tredje lands jurisdiktion. Emittenterna bör få möjlighet att ändra den valutaenhet som en utestående skuld är uttryckt i om skulden uttrycks i en medlemsstats nationella valutaenhet och om den medlemsstaten har ändrat valutaenhet för hela eller delar av sin offentliga utestående skuld. Dessa föreskrifter berör inte införandet av ytterligare åtgärder för att ändra villkoren för utestående skulder, exempelvis dessa skulders nominella värde, eftersom sådana frågor omfattas av relevant nationell lagstiftning. Det är önskvärt att medlemsstaterna ges möjlighet att vidta lämpliga åtgärder för att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena på organiserade marknader.
  15. Ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå kan också bli nödvändiga för att belysa effekterna av införandet av euron på tillämpningen av befintliga föreskrifter inom gemenskapslagstiftningen, särskilt rörande nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan.
  16. Eventuella förpliktelser att använda enheten euro kan endast åläggas på grundval av gemenskapslagstiftning. I transaktioner med den offentliga sektorn får medlemsstaterna tillåta användning av enheten euro. I enlighet med det referensscenario som beslutades av Europeiska rådet vid dess möte i Madrid kan i den gemenskapslagstiftning som fastställer tidsramen för en allmän användning av enheten euro viss frihet lämnas enskilda medlemsstater.
  17. Enligt artikel 105a i fördraget får rådet vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt.
  18. Det behövs ett lämpligt skydd mot förfalskning av sedlar och mynt.

19. Sedlar och mynt i nationell valuta förlorar sin ställning som lagligt betalningsmedel senast sex månader efter övergångsperiodens utgång. Begränsningar av betalningar i sedlar och mynt som medlemsstaterna av förvaltningsmässiga orsaker fastställer, är inte oförenliga med eurons ställning som lagligt betalningsmedel, förutsatt att det finns andra lagliga sätt att reglera penningsskulder.

20. Från och med övergångsperiodens utgång kommer hänvisningar i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång att behöva betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. Det är därför inte nödvändigt att fysiskt ändra denomineringen av existerande rättsliga instrument. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 gäller även omräkningar som skall göras vid utgången av eller efter övergångsperioden. Av klarhetsskäl kan det vara önskvärt att en fysisk ändring av valutaenheter sker så snart det är lämpligt.

21. I punkt 2 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland föreskrivs bland annat att punkt 5 i det protokollet skall tillämpas om Förenade kungariket meddelar rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. Förenade kungariket meddelade den 16 oktober 1996 rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. I punkt 5 föreskrivs att bland annat artikel 109l.4 i fördraget inte skall tillämpas på Förenade kungariket.

22. Danmark har under hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark inom ramen för Edinburghbeslutet av den 12 december 1992, meddelat att det inte avser att delta i den tredje etappen. Därför skall, i enlighet med punkt 2 i det nämnda protokollet, alla artiklar och bestämmelser i fördraget och ECBS-stadgan som avser undantag tillämpas på Danmark.

23. I enlighet med artikel 109l.4 i fördraget kommer den gemensamma valutan endast att införas i medlemsstater för vilka inga undantag gäller.

24. Denna förordning skall därför vara tillämplig i enlighet med artikel 189 i fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning avses med

- deltagande medlemsstater: [länderna A, B, ...],
- rättsliga instrument: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,
- omräkningskurser: den omräkningskurs som rådet enligt artikel 109l.4 första meningen i fördraget återkalleligen fastställt för varje deltagande medlemsstats valuta,
- enheten euro: den valutaenhet som avses i artikel 2 andra meningen,
- nationella valutaenheter: valutaenheter i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,
- övergångsperiod: den period som börjar den 1 januari 1999 och slutar den 31 december 2001.
- att ändra valutaenhet: att ändra den enhet som den utestående skulden uttrycks i från en nationell valutaenhet till enheten euro, enligt definitionen i artikel 2, utan att detta leder till att något annat villkor för skulden ändras, eftersom detta omfattas av relevant nationell lagstiftning.

DEL II

ERSÄTTANDE AV DE DELTAGANDE MEDLEMSSTATERNAS VALUTOR MED EURON

Artikel 2

Från och med den 1 januari 1999 skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall delas upp i etthundra cent.

Artikel 3

Varje deltagande medlemsstats valuta skall till omräkningskursen ersättas med euron.

Artikel 4

Euron skall vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 5

Artiklarna 6, 7, 8 och 9 skall gälla under övergångsperioden.

Artikel 6

1. Euron skall också delas upp i de nationella valutaenheterna enligt omräkningskurserna. Eventuella underuppdelningar av dessa skall bibehållas. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall den monetära lagstiftningen i de deltagande medlemsstaterna fortsätta att gälla.

2. Om i ett rättsligt instrument hänvisning sker till en nationell valutaenhet skall denna hänvisning vara lika giltig som om en hänvisning till euron skedde enligt omräkningskurserna.

Artikel 7

Att valutan i varje deltagande medlemsstat ersätts med euron skall inte i sig ändra denomineringen av de rättsliga instrument som existerar den dag då valutan ersätts.

Artikel 8

1. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i en nationell valutaenhet skall utföras i den nationella valutaenheten. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i enheten euro skall utföras i den enheten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

3. Utan hinder av punkt 1 kan varje belopp som anges antingen i enheten euro eller i en viss deltagande medlemsstats nationella valutaenhet, och som skall betalas inom den medlemsstaten genom kreditering av ett konto som tillhör borgenären, av gäldenären betalas antingen i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Beloppet skall krediteras borgenärens konto i den valuta som hans konto är noterat i, varvid eventuella omräkningar skall ske till omräkningskurserna.

4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att

— ändra den valutaenhet, som sådan utestående offentlig skuld enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet, som den medlemsstaten har emitterat i sin nationella valutaenhet och enligt sin lagstiftning, är uttryckt i, till enheten euro. Om en medlemsstat har vidtagit en sådan åtgärd får emittenterna ändra valutaenhet för skulder som anges i den medlemsstatens nationella valutaenhet till enheten euro om inte en ändring av valutaenheten är uttryckligen utesluten genom villkoren i avtalet. Denna bestämmelse skall gälla en medlemsstats offentliga skuld liksom obligationer och andra skulder i form av värdepapper som är omsättningsbara på kapitalmarknaderna och penningmarknadsinstrument som har emitterats av andra gäldenärer.

— göra det möjligt för

a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁽¹⁾, och

b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar

att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro.

5. Andra bestämmelser än de som anges i punkt 4 och som föreskriver användning av enheten euro får endast antas av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med den tidsram som fastställs i gemenskapslagstiftningen.

6. Deltagande medlemsstaters nationella rättsregler som tillåter eller föreskriver nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan skall gälla monetära förpliktelser oberoende av vilken valutaenhet de anges i, om denna valutaenhet sedan är euro eller en nationell valutaenhet, varvid varje omräkning skall ske till omräkningskurserna.

Artikel 9

Sedlar och mynt som anges i en nationell valutaenhet skall behålla sin ställning som lagligt betalningsmedel inom sina territoriella gränser enligt vad som gäller dagen före denna förordnings ikraftträdande.

⁽¹⁾ EGT nr L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT nr L 168, 18.7.1995, s. 7).

DEL IV

SEDLAR OCH MYNT I EURO

Artikel 10

ECB och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna skall den ... (*) sätta sedlar som anges i euro i omlopp. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 15 skall dessa sedlar som anges i euro vara de enda sedlar som har ställning av lagligt betalningsmedel i alla dessa medlemsstater.

Artikel 11

De deltagande medlemsstaterna skall den ... (*) ge ut mynt i euro eller i cent och dessa skall överensstämma med de föreskrifter om valörer och tekniska specifikationer som rådet fastställer enligt andra meningen i artikel 105a.2 i fördraget. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 15 skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i alla dessa medlemsstater. Förutom den utgivande myndigheten och de personer som är särskilt utsedda genom den nationella lagstiftningen i den utgivande medlemsstaten skall inte någon part vara skyldig att ta emot mer än femtio mynt vid någon enskild betalning.

Artikel 12

De deltagande medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga påföljder för förfalskning av sedlar och mynt.

DEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Artiklarna 14, 15 och 16 skall gälla från och med övergångsperiodens utgång.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

Utfärdad i Bryssel ...

Artikel 14

När i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång hänvisning sker till de nationella valutaenheterna skall dessa hänvisningar betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 skall gälla.

Artikel 15

1. Sedlar och mynt i nationella valutaenheter enligt artikel 6.1 skall fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom sina territoriella gränser under högst sex månader efter övergångsperiodens utgång. Denna period kan förkortas genom nationell lag.

2. Varje deltagande medlemsstat får för en period av upp till sex månader efter övergångsperiodens utgång fastställa regler för användning av sedlar och mynt i sin nationella valutaenhet enligt artikel 6.1 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta deras tillbakadragande.

Artikel 16

Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att, i utbyte mot euro till omräkningskursen, ta emot de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

DEL VI

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Den exakta tidpunkten skall i enlighet med Madridscenariot bestämmas när den här förordningen antas.